

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/55/2016
Identifikačné číslo spisu: 1011200088
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1011200088.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A.V., bytom K., proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Andreja Kmeťa 17, Žilina (predtým Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, so sídlom Drieňová 22, Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-OP-2010/22761/TMC z 19. novembra 2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 14/2011-76 z 26. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 14/2011-76 z 26. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č.k. 3S 14/2011-76 z 26. januára 2016 podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-OP-2010/22761/TMC z 19. novembra 2010. Krajský súd zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov rozhodnutím č. SVS-OP-2010/22761/TMC z 19. novembra 2010 zamietlo odvolanie žalobcu a potvrdilo rozhodnutie Obvodného úradu Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy č. 2010/06435-2/2BE z 3. augusta 2010, ktorým bola povolená obnova konania v priestupkovej veci, právoplatne skončenej rozhodnutím Obvodného úradu v Žiline č. 2004/00979/P-977/2 SD zo 06. júla 2004, ktorým bol obvinený S. N. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. a priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Zároveň bola S. N. uložená pokuta v sume 9,96 € (300,- Sk) a povinnosť uhradiť trovy konania v sume 4,98 € (150,- Sk).

Krajský súd napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu správneho orgánu o povolení obnovy konania, ktoré nemôže priamo ovplyvniť hmotnoprávne nároky žalobcu. Len konanie a rozhodnutie, ktoré nasleduje po právoplatnosti pozitívneho rozhodnutia o povolení obnovy konania je rozhodnutím, ktoré môže priamo ovplyvniť hmotnoprávne postavenie účastníkov správneho konania a samotné rozhodnutie o povolení resp. nariadení obnovy konania sa v zásade práv, právom chránených záujmov a povinností účastníkov konania priamo nedotýka. Rozhodnutie správneho orgánu o povolení (nariadení) obnovy konania možno teda považovať za rozhodnutie procesné, ktoré je nutné posudzovať podľa § 248 písm. a/ O.s.p.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca vo svojom odvolaní namieta, že napadnutým rozhodnutím súdu došlo k porušeniu jeho práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami na ochranu základných ľudských práv a slobôd. Žalobca k odvolaniu predložil fotografie, ktoré podľa neho preukazujú ďalšie poškodzovanie majetku žalobcu zo strany obvineného z priestupku S. N..

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O. s. p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa prednostne zaoberal otázkou správnosti označenia žalovaného správneho orgánu. Vychádzajúc zo žaloby a pripojeného administratívneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-OP-2010/22761/TMC z 19. novembra 2010, ktorým ako odvolací orgán podľa § 4 ods. 6 zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch v spojení s § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy č. 2010/06435-2/2BE z 3. augusta 2010.

Nakoľko v priebehu súdneho konania (dňa 1. októbra 2013) nadobudol účinnosť zákon č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý upravil pôsobnosť okresných úradov, bolo potrebné tieto zmeny zohľadniť aj v súvislosti s označením správnych orgánov v predmetnom konaní. Zákonom č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy bol zrušený zákon č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 263/2006 Z.z., zákona č. 254/2007 Z.z., zákona č. 102/2010 Z.z. a zákona č. 345/2012 Z.z.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z.z. okresný úrad v sídle kraja vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, ak osobitný zákon neustanovuje inak; ak v prvom stupni rozhoduje len okresný úrad v sídle kraja, vykonáva v druhom stupni štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30.

septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona. Pretože Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, nie je od 01.10.2013 druhostupňovým správnym orgánom príslušným na ďalšie konanie v predmetnej veci, odvolací súd ďalej pokračoval v konaní s Okresným úradom Žilina.

Odvolací súd sa ďalej zaoberal otázkou prípustnosti súdneho prieskumu rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nariadil obnovu právoplatne skončeného konania o priestupku.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 248 písm. a/ O.s.p. sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a <. alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2 <.). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V danom prípade sa žalobca žalobou z 20. januára 2011 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-OP-2010/22761/TMC z 19. novembra 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy č. 2010/06435-2/2BE z 3. augusta 2010, ktorým bola podľa § 63 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) nariadená obnova konania v priestupkovej veci, právoplatne skončenej rozhodnutím Obvodného úradu v Žiline č. 2004/00979/P-977/2 SD zo 6. júla 2004, ktorým bol obvinený S. N. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. a priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. a bola mu uložená pokuta v sume 9,96 € (300,- Sk) a povinnosť uhradiť trovy konania v sume 4,98 € (150,- Sk). Žalobca v predmetnom priestupkovom konaní vystupoval ako poškodený.

Z ustanovení Správneho poriadku vyplýva, že obnova konania pozostáva z dvoch základných častí. V prvej správny orgán posudzuje, či sú splnené podmienky, za ktorých je možné obnovu konania povoliť (§ 62 ods. 1), resp. nariadiť (§ 62 ods. 2) a o tomto vydá rozhodnutie. Následne po právoplatnosti takéhoto „pozitívneho“ rozhodnutia sa uskutočňuje samotné nové konanie, pri ktorom sa opakovane posudzuje meritum veci a novým rozhodnutím sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

Právoplatnosťou rozhodnutia o povolení (nariadení) obnovy konania sa pôvodné (už) právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej moci nezruší, len sa zo zákona zrušuje prekážka res iudicata (rozhodnutej veci). V prípade, že sú dôvody na zmenu pôvodného rozhodnutia, nové rozhodnutie v obnovenom konaní nahradí pôvodné právoplatné rozhodnutie (IV. ÚS 129/07).

Z uvedeného vyplýva, že len konanie a rozhodnutie, ktoré nasleduje po právoplatnosti „pozitívneho“

rozhodnutia o povolení, resp. nariadení obnovy konania je rozhodnutím, ktoré môže priamo ovplyvniť hmotnoprávne postavenie účastníkov správneho konania a samotné rozhodnutie o povolení, resp. nariadení obnovy konania sa v zásade práv, právom chránených záujmov a povinností účastníkov konania priamo nedotýka. O rozhodnutí, ktorým bola povolená resp. nariadená obnova konania možno teda hovoriť ako o rozhodnutí procesnom. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že takéto rozhodnutie je nutné posudzovať podľa § 248 písm. a/ O.s.p. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/182/2010 z 11. augusta 2010).

Tak tomu bude spravidla v prípade ako je tento, keď správny orgán obnovu konania rozhodnutím povolí (nariadi). Žalobca sa síce môže subjektívne cítiť dotknutý na svojich právach, resp. právom chránených záujmoch, avšak objektívne k zásahu do jeho práv a právom chráneným záujmov nedošlo a ani dôjsť nemohlo, nakoľko v dôsledku povolenia (nariadenia) obnovy konania sa vec vráti do štádia pred rozhodnutím a až konečné právoplatné rozhodnutie môže takýto zásah predstavovať.

S poukazom na uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 14/2011-76 z 26. januára 2016 ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže nebol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.